

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 3T/3/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9508100010
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Hrubala
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2015:9508100010.12

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu a členov senátu JUDr. Jána Giertliho a JUDr. Romana Púchovského, v trestnej veci proti obžalovaného U. G. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, vedenej pod sp. zn. BB - 3 T 3/2008, v rámci ktorej uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 26. januára 2015 v konaní BB - 4 Nt 4/2013 bola povolená obnova konania, o námietke zaujatosti obžalovaného U. G. dňa 11. februára 2015 na neverejnom zasadnutí takto

rozhodol:

Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku predseda senátu „3T“ Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, JUDr. Ján Hrubala **nie je vylúčený** z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci proti obžalovanému U. G., nar. XX.XX.XXXX v X. O., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody S., vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T 3/2008.

odôvodnenie:

Dňa 26. januára 2015 senát Špecializovaného trestného súdu vo veci sp. zn. BB-4 Nt 4/2013 uznesením rozhodol tak, že podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o konaní pred ústavným súdom, u vymenovaných odsúdených povolil obnovu konania vo veci vedenej na Špeciálnom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T 3/2008 a v zmysle § 400 ods. 1 Trestného poriadku u menovaných odsúdených zrušil výrok o treste z rozsudku Špeciálneho súdu sp. zn. BB-3T 3/2008. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným v ten istý deň a tak sa vec v zmysle § 404 ods. 2 Trestného poriadku dostala do štádia konania, kedy sa po právoplatnom povolení obnovy konania pokračuje v konaní na podklade pôvodnej obžaloby. Medzi vymenovanými odsúdenými bol aj U. G., nar. XX.XX.XXXX v X. O..

U. G. dňa 28.01.2015 vo veci BB - 3 T 3/2008 spracoval podanie, ktoré nazval ako „Námietka zaujatosti“, toto podanie bolo súdu doručené dňa 06.02.2015. U. G., zrejme si uvedomujúc, že v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a rozvrhu práce Špecializovaného trestného súdu vec bude prejednávaná v pôvodnom zložení senátu, ktorý rozhodol vo veci BB-3 T 3/2008, predmetným podaním namieta zaujatosť predsedu senátu vo veci JUDr. Jána Hrubalu.

V podaní hodnotí proces v rámci konania BB-3 T 3/2008 ako zmanipulovaný, nezákonný a nespravodlivý. Podľa jeho názoru predseda senátu JUDr. Ján Hrubala vykonával dokazovanie nezákonne, čo ho oprávňuje tvrdiť, že ani rozhodovanie o výške trestov, kvôli ktorým bola povolená obnova konania, nebude zákonné, objektívne a spravodlivé. Spoluobvinení Q. R. a T. Y., z ktorých sa medzičasom stali kajúcnici, sa nechali počuť, resp. sa chvastajú, že majú dohodnuté nízke tresty.

Zrejme nosným dôvodom námietky zaujatosti je skutočnosť, že odsúdený U. G. niekedy koncom septembra 2010 zistil, že v konaní PK-2 T 14/2007 v rozsudku zo dňa 28.11.2007 Špecializovaný trestný

súd uznal za vinného obžalovaného R., pričom do skutkovej vety podľa U. G. uviedol „v podstate to, že ja, U. G., som prostredníctvom J. A., člena kriminálnej skupiny tzv. G., ktorého tým poveril šéf skupiny U. G., podplácal obžalovaného R.“. Členom senátu vo veci PK-2 T 14/2007 bol aj JUDr. Ján Hrubala.

Podstata tejto námietky je opísaná v bode 2/ podania U. G., pričom zjednodušene povedané, senát spôsobom, akým koncipoval skutkovú vetu rozsudku, prezumoval vinu v tom čase v predmetnej veci svedka U. G., kedy o ňom hovoril ako o šéfovi kriminálnej skupiny G.. Za týchto okolností je absolútne vylúčené, aby JUDr. Ján Hrubala v postavení predsedu senátu vo veci BB-3 T 3/2008 dokázal objektívne a nestranné a spravodlivo posúdiť skutok č. 1/, teda „zločineckú skupinu“ a ďalšie skutky spáchané formou organizovanej skupiny, pretože už v rozsudku PK-2 T 14/2007 zo dňa 28.11.2007 vyjadril svoj názor.

Z týchto dôvodov U. G., okrem iného, aj proti JUDr. Jánovi Hrubalovi podal podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobu na ochranu osobnosti, o ktorej konal Okresný súd Michalovce pod sp. zn. 14C/137/2010 (prvostupňový súd žalobu zamietol, v súčasnosti sa vec nachádza v odvolacom konaní - pozn. predsedu senátu). U. G. zdôrazňuje, že je v súdnom spore s JUDr. Jánom Hrubalom, pričom jeho vzťah s ním je určený protichodným záujmom, a preto je v zásade poznačený averziami a nie neutrálnym postojom.

V rámci bodu 3/ svojho podania U. G. namieta to, že ešte v rámci konania, v rámci ktorého je vydané aj toto uznesenie, mu predseda senátu JUDr. Ján Hrubala poštou zaslal fotokópie utajovanej prílohy, označované stupňom utajenia „vyhradené“. Takýto postup predsedu senátu je podľa jeho názoru nezákonný, čo potvrdilo aj stanovisko Národného bezpečnostného úradu zaslané pod č. 1654/2012/LP-009 zo dňa 03.04.2012. JUDr. Hrubala teda, podľa jeho názoru, nerešpektuje zákony a aj na doživotný trest ho odsúdil v rozpore so zákonom i Ústavou Slovenskej republiky.

V rámci bodu 4/ svojho podania U. G. opisuje, že z rovnakých dôvodov ako v tomto prípade vzniesol námietku zaujatosti aj v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde sp. zn. BB-3 T 43/2014 a to podaním zo dňa 20.12.2014 (ide o konanie o trestných činoch, ktorých prejednanie z pôvodného konania ešte v roku 2008 bolo vylúčené). Podľa názoru U. G. v uznesení sp. zn. BB-3 T 43/2014 zo dňa 15.01.2015 boli tieto body námietky zaujatosti vyhodnotené ako „akcie“ proti predsedovi senátu JUDr. Jánovi Hrubalovi zo strany U. G.. Sudca, ktorý vyhodnotí námietku zaujatosti ako „akcie“ voči sebe, musí byť vylúčený, lebo ich vníma osobne ako osobné ataky.

V rámci bodu 5/ svojho podania podľa názoru U. G. je potrebné rozlišovať subjektívny prístup, pri ktorom sa skúma stav mysle sudcu, teda to, čo si sudca v danej situácii myslel vo svojom vnútornom fóre a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola vylúčená každá pochybnosť o jeho nestrannosti. V tomto smere i zdanie môže byť dôležité a mal by byť vylúčený každý sudca, u ktorého sa možno oprávnenne obávať, že mu chýba nestrannosť. U. G. v podaní vyjadruje svoje presvedčenie, že objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho postoja sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. V tomto prípade nestrannosť JUDr. Jána Hrubalu môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam vzhľadom na jeho status, rôzne funkcie, ktoré postupne vo veci vykonával alebo vzhľadom na jeho pomer k veci a k stranám konania. Namietajúci vyjadruje presvedčenie, že medzi ním a JUDr. Hrubalom ich vzájomný vzťah dosiahol tak negatívny stupeň, že JUDr. Hrubala už ani nemôže predstierať, že je nezaujatý.

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi splnomocnencov alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní. O vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 v zmysle § 32 ods. 3 Trestného poriadku, na základe námietky vznesenej niektorou zo strán rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú, pričom o tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát. Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne, alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, alebo súdu v trestnom konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku.

V súvislosti s vznesenou námietkou zaujatosti je predovšetkým potrebné uviesť, že námietku nebolo možné vybaviť v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonaním o nej, bola podaná včas (niekoľko dní po správoplatnení rozhodnutia o obnove konania) a bolo potrebné o nej meritórne rozhodnúť. Preto predseda senátu postupujúc v zmysle § 32 ods. 3 Trestného poriadku nariadil vo veci neverejnú zasadnutie a v rámci neho senát rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že sama namietaná osoba sa zaujatá vo veci byť necíti a je toho názoru, že akékoľvek konania pred súd postavených osôb vo veci (vulgárne či ironické vyjadrenia, osočovanie, rôzne podania ...) z hľadiska dodržiavania zásad profesionálneho prístupu a profesionálnej etiky vo veci, nemôžu byť dôvodom na to, aby sudca akýmkoľvek spôsobom prenášal svoje pocity z konania obvinených a obžalovaných osôb do svojho rozmyšľania o veci. Jedinou úlohou sudcu je vyhodnocovať priebeh konania pred súdom, zaujímať vo veci adekvátne a procesnými predpismi predpísané stanoviská a v konečnom dôsledku neutrálne a nestranné rozhodnúť. Pri tejto činnosti, i keby existovali prípadné pocity frustrácie alebo ohrozenia sudcu (namietaná osoba však zdôrazňuje, že takéto pocity u nej neexistujú), tieto sa nesmú premietnuť do jeho rozhodovania, pričom sudca musí byť dostatočne profesionálne zdatný v tom smere, aby takéto s vecou nesúvisiace pocity zvládal a aby sa nepreniesli do ovplyvnenia jeho postupu vo veci.

S vyššie uvedenými všeobecnými názormi vo veci predsedajúceho a namietaného sudcu formulujúcich po prednesení stanoviska o subjektívnom postoji predsedu senátu v rámci prezentovania jeho odborného stanoviska (zachovajúc predpísané poradie hlasovania) sa stotožnili aj ostatní členovia senátu, pričom je potrebné uviesť, že pripustenie akejkoľvek možnosti nechať sa vylúčiť z prejednávania veci na základe spôsobu správania sa strán v konaní by znamenalo doslova znefunkčnenie trestného konania. Toto konštatovanie sa týka aj akýchkoľvek podaní zo strany namietajúcej osoby vo veci po tom, čo ten ktorý sudca začal byť vo veci činný, pričom je irelevantné, či sa jeho postavenie mení a ako člen alebo predseda senátu sa zúčastňuje aj iných konaní súvisiacich s námietkou vznášajúcou osobou. Najvyšší súd vo veci 2Tošs 35/2008 doslova uviedol, že „pripustiť možnosť, že z vykonávania úkonov trestného konania je automaticky vylúčený sudca len v dôsledku toho, že na neho obžalovaný (obvinený) podal nejaké oznámenie (či už trestného alebo disciplinárneho charakteru), by totiž znamenalo, že obžalovaný (obvinený) by mohol podávaním trestných oznámení (i iných podaní) proti sudcom príslušného súdu (čo aj neopodstatnených) rozhodovať o tom, ktorý zo sudcov bude o jeho trestnej veci rozhodovať“.

V tejto veci je potrebné predovšetkým uviesť, že U. G. podáva žalobu na ochranu osobnosti proti namietanej osobe až po tom, čo namietaný JUDr. Ján Hrubala vo vzťahu k nemu urobil prvý úkon a že predseda senátu JUDr. Ján Hrubala vo veciach súvisiacich s jeho osobou koná už od 8. februára 2008, kedy napadla vec BB-3 T 3/2008, v rámci ktorej je vydané aj toto uznesenie a v rámci ktorej bol obžalovaný aj U. G., pričom senát pod vedením JUDr. Jána Hrubalu obžalovaného U. G. dňa 24. februára 2009 odsúdil na trest doživotia (rozsudok prvostupňového súdu odvolací súd v celom rozsahu potvrdil, boli zamietnuté aj všetky dovolania odsúdených osôb). Nejde teda o prípad takého typu, kedy by namietaná osoba - predseda senátu JUDr. Ján Hrubala bola v spore s U. G. ešte predtým, než by ako sudca prišiel s U. G. do styku. V takomto prípade by naozaj existovali dôvody na vyslovenie zaujatosti, avšak v predmetnom prípade možno jednoznačne konštatovať, že všetky podania proti predsedovi senátu JUDr. Jánovi Hrubalovi zo strany U. G. sú datované v čase, keď JUDr. Ján Hrubala v rámci viacerých konaní Špecializovaného trestného súdu Pezinok začal prejednávať prípady súvisiace s U. G..

Pokiaľ ide o U. G. zvýrazňovanú okolnosť súvisiacu s jeho prejednaním viny v rámci rozsudku týkajúceho sa J. R., je potrebné uviesť to, čo JUDr. Ján Hrubala uviedol už v rámci konania o ochrane osobnosti 14C 137/2010 vedeného na Okresnom súde v Michalovciach. Z hľadiska ustálenej judikatúry týkajúcej sa trestného práva, uvádzanie mien v skutkových vetách rozsudkov mimo okruhu v tej ktorej veci žalovaných osôb nie je prejednaním ich prípadnej viny - každé konanie sa týka žalobcom vymedzeného okruhu osôb a súd, najmä pokiaľ došlo predtým k vylúčeniam niektorých osôb, sa vinou pred neho postavených osôb zaoberá zvlášť u každej obžalovanej osoby (viď napr. rozhodnutie NDT 180/1987 publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NSSR pod číslom 30/1998, kde je uvedené, že „nepôjde o prejednanie viny, ak súd v odsudzujúcom rozsudku, ktorý sa týka ďalších, nevylúčených spolupáchateľov, v znení skutkovej vety uvedie vecnú súvislosť konania vylúčeného spolupáchateľa - doteraz neodsúdeného, s konaním ostatných spolupáchateľov“).

Je zrejme, že tieto názory judikujúceho súdu je bez akýchkoľvek pochybností možné analogicky premietnuť aj na prípad, ktorý tak zdôrazňuje U. G., pričom vo veci PK-2 T 14/2007 senát, ktorého členom bol aj JUDr. Ján Hrubala, vyhodnotil dôkaznú situáciu, tak, že skupinu okolo U. G. aj v rámci tohto konania bolo možné označiť ako „kriminálnu“, čo nijakým spôsobom nespochybnil ani odvolací súd. Len na margo veci je možné uviesť, že skutková veta predmetného rozsudku nehovorí o „zločineckej skupine“, hoci v ďalšom konaní, v rámci ktorého je vydané aj toto rozhodnutie, bol U. G. v rámci konania vedeného pred povolením obnovy konania ohľadne trestu právoplatne odsúdený za rôzne trestné činy ako člen zločineckej skupiny.

Zhrnúc uvedené, prípadný právny spor o tom, či v konaní týkajúcom sa J. R. senát mohol alebo nemohol použiť slovné spojenie „kriminálna skupina tzv. G.“, sa tak vo vzťahu k tejto veci v konečnom dôsledku stáva irelevantným. Konštatovanie existencie „kriminálnej skupiny tzv. G.“ v rámci konania o vine J. R. v zmysle vyššie uvedených a judikovaných stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nijak neprejudikuje uznanie viny U. G. za akýkoľvek trestný čin. V tejto súvislosti je možné v rámci analógie citovať ešte z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Tost 44/2012, kde Najvyšší súd SR uviedol, že „za neopodstatnenú treba považovať námietku obvinených, že poukazovaním na ich iné neskončené trestné veci v súvislosti s odôvodnením väzobného stíhania dochádza k porušeniu zásady prezumpcie neviny, pretože tak, ako už bolo uvedené aj v skorších rozhodnutiach, takéto odvolávanie sa na iné súčasne vedené trestné stíhanie obvinených súdna prax pripúšťa a nejde o nedovolený zásah do zásady prezumpcie neviny“.

Odvolávanie sa na konanie predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu, ktorý konflikt právnych noriem a právnych princípov týkajúci sa prístupu k spisu, „rovnosti zbraní v konaní“ a potreby ochrany utajovaných skutočností vyriešil v prospech osoby postavenej pred súd a v rámci práva na zaručenie spravodlivého súdneho procesu jej zaslal ňou požadované informácie, zo strany U. G. vyznieva naozaj paradoxne. Vyjdenie v ústrety osobe postavenej pred súd a zaslanie ňou požadovaných materiálov, aj keby bolo v rozpore s právnou normou takej či onakej právnej sily (namietajúci predseda senátu zdôrazňuje, že takýto rozpor z hľadiska uplatnenia práva ako nástroja spravodlivosti nevidí, toto svoje stanovisko v predchádzajúcej komunikácii vysvetlil a osvojil si ho aj túto vec prejednávajúci senát), jednoducho nemôže byť dôvodom na vyvodenie zaujatosti osoby, ktorá požiadavku na ňu sa obracajúcej osoby akceptuje. Už z gramatického výkladu termínu „zaujatosť“ je možné jednoznačne vyvodiť záver, že ide o konštatáciu negatívneho vzťahu namietanej osoby k osobe namietajúcej zaujatosť a bolo by naozaj priam absurdné vyvodzovať takýto negatívny vzťah u osoby, ktorá námietku vznášajúcej osobe vyjde v ústrety.

K bodom označeným v podaní U. G. číslicami 1), 4) a 5) možno stručne uviesť, že kvalita konania senátu 3T v konaní BB - 3 T 3/2008 prešla niekoľkonásobnou kontrolou v rámci riešenia podaných riadnych i mimoriadnych prostriedkov a konaniu prvostupňového súdu v konečnom dôsledku nebolo nič vytknuté, pričom s tým, že niektorý odsúdení sa podľa vyjadrenia U. G. stali „kajúčnikmi“, sudca JUDr. Ján Hrubala nemá nič spoločné a o zmene postojov a výpovedí niektorých pôvodne odsúdených osôb sa dozvedel len pri štúdiu relevantných spisových materiálov.

Termín „akcie voči sebe“, ktorý namieta U. G., bol použitý v kontexte, v rámci ktorého je v odôvodnení obdobného uznesenia vo veci BB - 3 T 43/2014 uvedené, že „...všetky „akcie“ proti predsedovi senátu JUDr. Jánovi Hrubalovi zo strany U. G. začali až v čase, keď JUDr. Ján Hrubala v rámci viacerých konaní Špecializovaného trestného súdu Pezinok začal prejednávať prípady súvisiace s U. G.. Výraz „akcie“ je daný do úvodzoviek, ide o termín pokrývajúci široký diapazón podaní, námietok, sťažností a odvolaní a presne touto v jazyku často používanou viaceré pojmy zhrňujúcou skratkou chcel uznesenie spracujúci predseda senátu pomenovať naozaj široký okruh podaní, ktoré zo strany U. G. voči JUDr. Jánovi Hrubalovi boli iniciované. Ešte raz je však potrebné zdôrazniť, že na všetky kroky takéhoto charakteru má strana v konaní právo, použitý výraz „akcie“ v kontexte textu nemá v sebe žiadnu negatívnu konotáciu a akýkoľvek orgán štátu - tobôž sudca, tento typ „akcií“ nesmie vnímať ako osobné ataky.

Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti senát dospel k záveru, že u predsedu senátu JUDr. Jána Hrubalu a ani u ostatných členov senátu nejde o prípad, v rámci ktorého možno mať pochybnosti o nezaujatosti všetkých členov senátu pre ich pomer k prejednáwanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka. Preto bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia. Obdobným spôsobom a v podstate na základe tých istých dôvodov súd rozhodol aj v konaní BB - 3 T 43/2014, v

rámci ktorého konania bola samostatne podaná obžaloba na U. G. za skutky, ktoré boli vylúčené z tohto konania a vec bola ešte v roku 2008 vrátená prokurátorovi do prípravného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v lehote 3 (troch) dní od jeho oznámenia. Sťažnosť sa podáva na Špecializovanom trestnom súde Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, pričom podanie takejto sťažnosti nebráni vykonaniu už nariadeného úkonu trestného konania. O sťažnosti rozhodne Najvyššie súd Slovenskej republiky.